

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

8 септември 2015 година *

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран, взети с цел да се предотврати разпространението на ядрено оръжие — Замразяване на средства — Задължение за мотивиране — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Грешка в преценката — Нарушение на основните права — Пропорционалност“

По дело T-564/12

Министерство на енергетиката на Иран, установено Техеран (Иран), за което се явява M. Lester, barrister,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват M. Bishop и A. De Elera, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за частична отмяна на Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 58) и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 16),

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се от: Н. Kanninen, председател, I. Pelikánová (докладчик) и E. Buttigieg, съдии,

секретар: L. Grzegorzczuk, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 ноември 2014 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 Жалбоподателят, Министерството на енергетиката на Иран, отговаря по-конкретно за снабдяването и управлението на водата, електроенергията, енергията и услугите, свързани с отпадните води в Иран.
- 2 Настоящото дело се вписва в контекста на режима на ограничителните мерки, установен, за да се окаже натиск върху Ислямска република Иран за преустановяване на ядрените дейности, създаващи опасност от разпространение на ядрени оръжия, и на разработването на системи за ядрено оръжие (наричано по-нататък „ядреното разпространение“).
- 3 По силата на Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 58) наименованието на жалбоподателя е включено в списъка на образуванията, участващи в ядреното разпространение на Иран, в приложение II към Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).
- 4 В резултат на това по силата на Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 16) наименованието на жалбоподателя е включено в списъка в приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1).
- 5 Включването на наименованието на жалбоподателя в списъка в приложение II към Решение 2010/413 и в този в приложение IX към Регламент № 267/2012 води до замразяване на финансовите му средства и икономически ресурси.
- 6 Решение 2012/635 и Регламент за изпълнение № 945/2012 са мотивирани, както следва, по отношение на жалбоподателя:

„Отговаря за политиката в енергийния сектор, който представлява значителен източник на доходи за иранското правителство“.
- 7 С писмо от 16 октомври 2012 г. Съветът на Европейския съюз уведомява жалбоподателя за включването на наименованието му в списъка в приложение II към Решение 2010/413 и в този в приложение IX към Регламент № 267/2012.
- 8 Също на 16 октомври 2012 г. Съветът публикува в Официален вестник известие на вниманието на лицето, спрямо което се прилагат ограничителните мерки, предвидени в Решение 2010/413, изпълнявано с Решение 2012/635, и в Регламент № 267/2012, изпълняван с Регламент за изпълнение № 945/2012 (ОВ C 312 стр. 21). С това известие засегнатото лице се уведомява, че може да отправи молба до Съвета за преразглеждане на решението за включването му в съответните списъци.
- 9 С писмо от 8 декември 2012 г. жалбоподателят оспорва основателността на включването на наименованието му в спорните списъци и иска от Съвета преразглеждане. Той иска също да получи достъп до данните и доказателствата, на които се основава това включване.

- 10 На 11 декември 2012 г. Съветът публикува в Официален вестник известие на вниманието на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, предвидени в Решение 2010/413 и в Регламент № 267/2012 (ОВ С 380, стр. 7). В това известие се уточнява, че до 31 януари 2013 г. въпросните лица и образувания могат да изпратят на Съвета възраженията си, които да се вземат под внимание за целите на периодичния преглед на списъка на посочените лица и образувания.
- 11 С писмо от 31 януари 2013 г., изпратено в отговор на известието от 11 декември 2012 г., жалбоподателят отново прави искане за преразглеждане.
- 12 С писмо от 12 март 2013 г. Съветът отговаря на искането на жалбоподателя за достъп до преписката, като му изпраща копие от предложение за приемане на ограничителни мерки с дата 19 септември 2012 г., както и протоколи от заседания на подготвителните органи на Съвета.
- 13 С писмо от 14 март 2014 г. Съветът отговаря на писмото на жалбоподателя от 31 януари 2013 г. Той уточнява, че според него ограничителните мерки срещу жалбоподателя все още са обосновани поради причините, изложени в мотивите на обжалваните актове. Във връзка с това Съветът посочва, че според публикуваните от жалбоподателя данни износът на електроенергия, за който той отговаря, е източник на значителни доходи.

Производство и искания на страните

- 14 На 26 декември 2012 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 15 Във връзка с процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г., с писмо от 30 септември 2014 г. страните са приканени да отговорят писмено на някои въпроси и да представят някои документи. Съветът и жалбоподателят представят отговорите си съответно на 20 октомври и на 5 ноември 2014 г.
- 16 Устните състезания и отговорите на страните на устно поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание на 25 ноември 2014 г.
- 17 Жалбоподателят иска от Общия съд:
 - да отмени Решение 2012/635 и Регламент за изпълнение № 945/2012 в частите, които се отнасят до него,
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.
- 18 Съветът иска от Общия съд:
 - да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 19 В писмените си изложения Съветът освен това посочва, че настоящата жалба е недопустима, тъй като жалбоподателят, като подразделение на иранското правителство, не може да се позовава на нарушение на основните си права. В съдебното заседание обаче Съветът оттегля това възражение за недопустимост.

От правна страна

- 20 Преди да се разгледат четирите основания, повдигнати от жалбоподателя в подкрепа на исканията му, следва да се разгледа служебно допустимостта на настоящата жалба с оглед на правното положение на жалбоподателя.

По допустимостта на жалбата

- 21 По силата на член 263, четвърта алинея ДФЕС „всяко физическо или юридическо лице“ може да подаде жалба за отмяна.
- 22 В настоящия случай от отговора на жалбоподателя на въпрос на Общия съд се установява, че като министерство на иранското правителство, той не е отделна от правителството юридическа личност.
- 23 От съдебната практика обаче следва, че ако според преценката на Съвета жалбоподателят съществува в степен, която допуска налагането на ограничителни мерки, последователността и справедливостта изискват да се признае, че той съществува в степен, която му позволява да оспорва тези мерки. Всяко друго заключение би довело до положение, при което дадена организация може да бъде включена в списъка на образуванията, по отношение на които се прилагат ограничителни мерки, без да може да обжалва включването си в този списък (вж. по аналогия решение от 18 януари 2007 г., РКК и КНК/Съвет, С-229/05 Р, Сб., EU:C:2007:32, т. 112).
- 24 Към това следва да се добави, че в Решение 2010/413 и в Регламент № 267/2012 изрично се посочва, че предвидените в тях ограничителни мерки се отнасят не само до „лица“, но и до „образувания и органи“. По този начин в приложимата правна уредба изрично е предвидено, че ограничителните мерки могат да се отнасят до образувания, които не са юридически лица.
- 25 При това положение, за да бъде настоящата жалба допустима, трябва да се докаже, че жалбоподателят действително е имал намерение да я подаде и че адвокатите, които твърдят, че го представляват, действително са упълномощени за тази цел (вж. в този смисъл решение РКК и КНК/Съвет, точка 23 по-горе, EU:C:2007:32, т. 113).
- 26 В това отношение представеното на Общия съд пълномощно, дадено на адвоката, представляващ жалбоподателя, е подписано от министъра на енергетиката, който по този повод потвърждава, че е компетентен да даде такова пълномощно от името на жалбоподателя.
- 27 При тези обстоятелства следва да се приеме, че настоящата жалба е допустима, независимо че жалбоподателят не е отделна юридическа личност.

По съществуването на спора

- 28 Жалбоподателят излага четири основания, изведени, първото, от грешка в преценката, второто, от нарушение на задължението за мотивиране, третото, от нарушение на правото му на защита и на правото му на ефективна съдебна защита и четвъртото, от нарушение на основните му права и на принципа на пропорционалност.
- 29 Първо следва да се разгледа второто основание, след това третото, след него първото и накрая четвъртото основание.

По второто основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране

- 30 Жалбоподателят твърди, че обжалваните актове не са мотивирани в достатъчна степен.
- 31 Съветът оспорва обосноваването на доводите на жалбоподателя.
- 32 Според постоянната съдебна практика задължението за мотивиране на увреждащ акт, което е следствие от принципа на зачитане на правото на защита, има за цел, от една страна, да предостави на заинтересованото лице достатъчно данни, за да установи дали актът е обосноваван, или евентуално страда от порок, който позволява да се оспори валидността му пред съда на Съюза, и от друга страна, да позволи на последния да упражни контрол за законосъобразността на този акт (вж. решение от 15 ноември 2012 г., Съвет/Vamba, C-417/11 P, Сб., EU:C:2012:718, т. 49 и цитираната съдебна практика).
- 33 Изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която е издала акта, така че да дадат възможност на заинтересованото лице да се запознае с основанията за взетите мерки, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (вж. решение Съвет/Vamba, точка 32 по-горе, EU:C:2012:718, т. 50 и цитираната съдебна практика).
- 34 Доколкото засегнатото лице няма право на предварително изслушване преди приемането на първоначално решение за замразяване на финансови средства, спазването на задължението за мотивиране има още по-голямо значение, тъй като е единствената гаранция, която позволява на заинтересованото лице, поне след приемането на решението, да се възползва ефективно от способите за обжалване, с които разполага, за да оспори законосъобразността на това решение (решение Съвет/Vamba, точка 32 по-горе, EU:C:2012:718, т. 51).
- 35 Поради това мотивите на акт на Съвета, с който се налага замразяване на финансови средства, трябва да разкриват специфичните и конкретни съображения, поради които при упражняване на свободата си на преценка Съветът приема, че по отношение на заинтересованото лице трябва да се приложи такава мярка (решение Съвет/Vamba, точка 32 по-горе, EU:C:2012:718, т. 52).
- 36 Изискваните от член 296 ДФЕС мотиви обаче трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и с контекста на приемането му. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите са достатъчни, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение Съвет/Vamba, точка 32 по-горе, EU:C:2012:718, т. 53 и цитираната съдебна практика).
- 37 По-конкретно, увреждащият акт е достатъчно мотивиран, при положение че е издаден в познат за заинтересованото лице контекст, който му позволява да разбере обхвата на наложената му мярка (вж. решение Съвет/Vamba, точка 32 по-горе, EU:C:2012:718, т. 54 и цитираната съдебна практика).
- 38 В настоящия случай Съветът излага следните мотиви срещу жалбоподателя:

„Отговаря за политиката в енергийния сектор, който представлява значителен източник на доходи за иранското правителство“.

- 39 На първо място, жалбоподателят твърди, че тези мотиви не позволяват да се установи възприетият от Съвета критерий за приемане на засягащите го ограничителни мерки. Този критерий не бил посочен и впоследствие.
- 40 Безспорно е точно в това отношение, че изложените мотиви не указват изрично възприетия от Съвета критерий.
- 41 Все пак уточнението, че жалбоподателят отговаря за сектор, който осигурява значителен източник на доходи за иранското правителство, във връзка с разпоредбите на член 20, параграф 1 от Решение 2010/413 и член 23, параграф 2 от Регламент № 267/2012, в които са предвидени различни критерии, въз основа на които могат да бъдат приети ограничителни мерки по отношение на лице или образувание, позволява да се заключи, че критерият, приложен в случая от Съвета, е този относно образуванията, подпомагащи това правителство.
- 42 При тези обстоятелства първото твърдение за нарушение на жалбоподателя трябва да се отхвърли.
- 43 Второ, според жалбоподателя изложените мотиви са неясни, тъй като в тях не са посочени: първо, причината, поради която неговата отговорност за политиката на енергийния сектор има значение с оглед на приемането на ограничителните мерки, на следващо място, видът или размерът на съответните приходи и на последно място, значението на тези фактори от гледна точка на разпространението на ядрено оръжие. В този контекст според съдебната практика не могло в производството пред Общия съд да се изложат допълнителни мотиви.
- 44 В това отношение следва първо да се отбележи, че мотивите на обжалваните актове позволяват да се разбере, че отговорността на жалбоподателя в енергийния сектор има значение, доколкото този сектор според Съвета е значителен източник на доходи за иранското правителство. Наистина, според Съвета точно това обстоятелство позволява да се приеме, че жалбоподателят подпомага това правителство и това обосновава приемането на ограничителните мерки спрямо него.
- 45 След това, мотивите на обжалваните актове относно естеството на въпросните приходи безспорно са много сбити, тъй като в тях само се посочва, че те са от енергийния сектор. Независимо от това обаче както в писмата, изпратени на Съвета, така и в жалбата жалбоподателят е имал възможност да оспори основателността на включването на наименованието му, по-конкретно като посочил, че неговата дейност в енергийния сектор не е източник на доходи за иранското правителство, а напротив, се нуждаела от финансиране с публични средства под формата на субсидии. При тези обстоятелства, независимо че следва да се приеме, че би било за предпочитане мотивите да са по-подробни, трябва да се заключи, че изложените мотиви са позволили на жалбоподателя да се запознае достатъчно точно с основанието за ограничителните мерки спрямо него и да ги оспори. Освен това тези мотиви дават възможност и на Общия съд да упражни контрол за законосъобразност на обжалваните актове.
- 46 Тази констатация предполага освен това, че уточненията относно естеството и размера на разглежданите приходи, дадени от Съвета в писмената защита, не са изложени а posteriori мотиви, които не могат да се вземат предвид от Общия съд, а имат за цел да допълнят вече изложените мотиви.
- 47 Накрая следва да се отбележи, че значението на осигуряването на финансови средства за иранското правителство в контекста на разпространението на ядрено оръжие се установява достатъчно ясно от съображенията на текстовете, на които се основават ограничителните мерки срещу жалбоподателя.

- 48 Наистина, според съображение 13 от Решение 2012/35/ОВППС на Съвета от 23 януари 2012 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 19, стр. 22), към което препраща съображение 11 от Регламент № 267/2012, „[o]граниченията по отношение на достъпа до финансови средства и икономически ресурси и замразяването им следва да се прилага за допълнителни лица и образувания, които подпомагат правителството на Иран, с което му дават възможност да продължава чувствителни ядрени дейности, свързани с разпространението на ядрено оръжие, или за разработването на носители на ядрено оръжие, по-специално лица и образувания, предоставящи финансова, логистична и материална подкрепа на правителството на Иран“. От това съображение ясно личи, че замразяването на средствата на образуванията, които подпомагат правителството на Иран, е мотивирано от волята да бъде лишено то от средствата, по-конкретно финансови, позволяващи му да продължава разпространението на ядрено оръжие.
- 49 При това положение следва да се отхвърли второто твърдение за нарушение на жалбоподателя.
- 50 Трето, според жалбоподателя в изложените от Съвета мотиви не било обяснено защо възраженията, които той представил на Съвета, не били приети от него.
- 51 Това твърдение за нарушение обаче е неотнормимо към настоящото основание, тъй като възраженията, на които се позовава жалбоподателят, са направени след приемането на обжалваните актове и поради това се предполага, че Съветът не е бил в състояние да им отговори в мотивите към тези актове.
- 52 Впрочем следва да се отбележи, че в третото си основание, изведено от нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита, жалбоподателят повдига твърдение за нарушение, основано на факта, че Съветът не взел предвид възраженията му. Основателността на това твърдение за нарушение ще бъде разгледана по-долу в точки 67—77.
- 53 При това положение и третото твърдение за нарушение на жалбоподателя следва да се отхвърли, а поради това следва да се отхвърли и второто основание на жалбата в неговата цялост.
- По третото основание, изведено от нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита
- 54 Жалбоподателят поддържа, че Съветът е нарушил правото му на защита и правото му на ефективна съдебна защита.
- 55 Съветът оспорва обосноваването на доводите на жалбоподателя.
- 56 Жалбоподателят изтъква, първо, че нарушението на задължението за мотивиране от страна на Съвета води до нарушение на тези права.
- 57 Доколкото обаче второто основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, беше отхвърлено по-горе в точка 53, това твърдение за нарушение не може да се приеме.
- 58 Жалбоподателят поддържа, на второ място, че независимо от искането му в този смисъл, не му били предадени сведенията и доказателствата, обосноваващи включването на наименованието му в спорните списъци. В този контекст Съветът не изложил конкретни причини, поради които не било възможно предаването на тези сведения и доказателства.
- 59 В това отношение следва да се отбележи, че когато е съобщена достатъчно точна информация, позволяваща на заинтересованото образувание надлежно да изложи становището си по приетите от Съвета уличаващи го доказателства, принципът за спазване на правото на защита

не изисква от тази институция по собствен почин да даде достъп до документите в преписката. Единствено по искане на заинтересованата страна Съветът е длъжен да даде достъп до всички неупововерителни административни документи, отнасящи се до съответната мярка (вж. решение от 6 септември 2013 г. *Bank Melli Iran/Съвет*, T-35/10 и T-7/11 Сб. EU:T:2013:397, т. 84 и цитираната съдебна практика).

- 60 В случая жалбоподателят иска достъп до преписката на 8 декември 2012 г. Съветът отговаря на искането му на 12 март 2013 г., като му предава копие от предложение за приемане на ограничителни мерки с дата 19 септември 2012 г., както и протоколи от заседания на подготвителните органи на Съвета.
- 61 Впрочем в отговора си на поставен от Общия съд писмен въпрос Съветът потвърждава, че преписката му за жалбоподателя не съдържа други документи освен тези, които били предадени с отговора от 12 март 2013 г. От своя страна жалбоподателят не твърди, че съществуват други такива документи.
- 62 При това положение следва да се приеме, че в съответствие с принципа на зачитане на правото на защита жалбоподателят е получил достъп до преписката на Съвета, и поради това да се отхвърли второто му твърдение за нарушение.
- 63 На трето място, жалбоподателят твърди, че не е имал възможност да изложи становището си преди приемането на ограничителните мерки. След като тези мерки били вече приети, възможността му да представи възражения, била сериозно засегната, поради това че не му били предадени сведенията и доказателствата, обосноваващи включването на наименованието му в спорните списъци.
- 64 От една страна, според съдебната практика Съветът не е длъжен да съобщава предварително на съответното лице или образувание мотивите, с които тази институция възнамерява да обоснове първоначалното включване на наименованието му в списъка на лицата или образуванията, чиито средства се замразяват. Всъщност, за да не се засегне ефикасността на подобна мярка, тя трябва по самото си естество да бъде изненадваща и да може да се приложи незабавно. В такъв случай по принцип е достатъчно институцията да уведоми съответното лице или образувание за мотивите и да му даде право да бъде изслушано едновременно със или непосредствено след приемането на решението (решение от 21 декември 2011 г. *Франция/People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, Сб., EU:C:2011:853, т. 61).
- 65 От друга страна, тъй като жалбоподателят представя възраженията си на Съвета на 8 декември 2012 г. едновременно с искането си за достъп до преписката, в тези възражения по дефиниция не е било възможно да се вземат предвид доказателствата в преписката. При това положение, след като до преписката е даден достъп на 12 март 2013 г., жалбоподателят е имал възможност да изпрати на Съвета допълнителни възражения, за да реагира на предадените му доказателства.
- 66 Следователно Съветът не може да се упреква за никакво нарушение на правото на защита с оглед на възможността за жалбоподателя направи възражения, което предполага, че третото твърдение за нарушение на жалбоподателя следва да се отхвърли.
- 67 Четвърто, според жалбоподателя Съветът не взел предвид възраженията, които той му представил.
- 68 В това отношение в разпоредбите на член 24, параграфи 2—4 от Решение 2010/413 се посочва следното:

„2. Когато Съветът реши да подложи лице или образувание на мерките, посочени в член 19, параграф 1, буква б) и член 20, параграф 1, буква б), той изменя съответно приложение II.

3. Съветът уведомява лицето или образуванието [...] за своето решение, за да [му] се предостави възможност [...] да представи забележки.
4. Когато има представени възражения или когато има представени нови съществени доказателства, Съветът преразглежда решението си и съответно информира засегнатото лице или образувание“.
- 69 В член 46, параграфи 3 и 4 от Регламент № 267/2012 са предвидени аналогични правила във връзка с включването на име в приложение IX към посочения регламент.
- 70 От тези разпоредби следва, че Съветът е бил длъжен да преразгледа вписването на жалбоподателя с оглед на възраженията му от 8 декември 2012 г. и 31 януари 2013 г. При липсата на точно определен срок, следва да се приеме, че това преразглеждане е трябвало да се осъществи в разумен срок. Като се има предвид това, когато се преценява дали изтеклият срок е разумен, следва да се отчете фактът, че по изложените по-горе в точка 64 причини въпросните възражения са били първата възможност за жалбоподателя да изложи становището си относно обосноваването на включването на наименованието му в спорните списъци, което предполага, че той е имал особен интерес Съветът да осъществи преразглеждането и да го уведоми за резултата от същото.
- 71 В настоящия случай писмото на Съвета от 14 март 2014 г. представлява отговор на възраженията на жалбоподателя, които изрично се посочват в него. То обаче е изпратено повече от 15 месеца след представянето от жалбоподателя на първите му възражения на 8 декември 2012 г.
- 72 При това положение следва да се приеме, че Съветът е отговорил на възраженията на жалбоподателя в явно неразумен срок.
- 73 С оглед на това следва да се провери дали това нарушение на правото на защита на жалбоподателя може да бъде основание за отмяната на обжалваните актове.
- 74 В това отношение следва да се отбележи, че целта на въпросното задължение е да се гарантира, че към момента, в който са приети, ограничителните мерки, насочени срещу лице или образувание, са обосновани с оглед на направените от него възражения.
- 75 Впрочем от точка 71 по-горе става ясно, че с писмото от 14 март 2014 г. тази цел е постигната.
- 76 При тези обстоятелства целта на разпоредбите, които предвиждат задължение за Съвета да отговаря на направените от засегнатото лице или образувание възражения, е постигната, макар и късно, а допуснатото от Съвета нарушение вече няма неблагоприятни последици за положението на жалбоподателя.
- 77 Следователно, без това да засяга правото на жалбоподателя на основание член 340 ДФЕС да иска обезщетение за вредите, които евентуално е претърпял поради закъснението, с което Съветът е изпълнил въпросното задължение, той не би могъл да се позовава на въпросното закъснение, за да иска отмяната на ограничителните мерки срещу него, приети по силата на обжалваните актове.
- 78 При тези обстоятелства четвъртото твърдение за нарушение следва да се отхвърли, а съответно и третото основание в неговата цялост.

По първото основание, изведено от грешка в преценката

- 79 Жалбоподателят твърди, че тъй като той не отговаря на нито един от предвидените в Решение 2010/413 и в Регламент № 267/2012 критерии за приемането на ограничителните мерки, с приемането на такива мерки спрямо него Съветът е допуснал грешка в преценката.
- 80 Съветът оспорва обосноваването на доводите на жалбоподателя.
- 81 Както Съдът е напомнил, при упражнявания върху ограничителни мерки контрол, юрисдикциите на Съюза, в съответствие с предоставените им от ДФЕС правомощия, са длъжни да осигурят контрол, който по принцип трябва да е пълен, за законосъобразността на всички актове на Съюза с оглед на основните права, които са неделима част от правния ред на Съюза. (вж. решение от 28 ноември 2013 г., Съвет/Fulmen и Mahmoudian, C-280/12 P, Сб., EU:C:2013:775, т. 58 и цитираната съдебна практика).
- 82 Сред тези основни права е именно правото на ефективна съдебна защита (вж. решение Съвет/Fulmen и Mahmoudian, точка 81 по-горе, EU:C:2013:775, т. 59 и цитираната съдебна практика).
- 83 Ефикасността на съдебния контрол, гарантиран с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, изисква по-специално съдът на Съюза да се увери, че въпросният акт, който има индивидуален характер за съответното лице или образувание, почива на достатъчно солидна фактическа основа. Това предполага да се проверят твърдените фактически обстоятелства, съдържащи се в изложението на мотивите, което е в основата на този акт, така че съдебният контрол да не се свежда до преценка на абстрактната правдоподобност на посочените мотиви, а да разгледа въпроса дали тези мотиви, или поне онзи от тях, считан сам по себе си за достатъчен да обоснове същия този акт, са обосновани (вж. в този смисъл решение Съвет/Fulmen и Mahmoudian, точка 81 по-горе, EU:C:2013:775, т. 64 и цитираната съдебна практика).
- 84 За целта съдът на Съюза трябва да извърши тази проверка, като при необходимост поиска от компетентния орган на Съюза да представи данни или доказателства, поверителни или не, които са от значение за целите на тази проверка (вж. решение Съвет/Fulmen и Mahmoudian, EU:C:2013:775, т. 81 по-горе, т. 65 и цитираната съдебна практика).
- 85 В случай на оспорване именно компетентният орган на Съюза следва да установи основателността на мотивите, приети срещу засегнатото лице, а не това лице да представя отрицателни доказателства относно неоснователността на тези мотиви (вж. решение Съвет/Fulmen и Mahmoudian, точка 81 по-горе, EU:C:2013:775, т. 66 и цитираната съдебна практика).
- 86 В случая жалбоподателят още в самото начало твърди, че Съветът никога не му е посочил критерия, който е възприел, за да приеме ограничителните мерки срещу него.
- 87 Това твърдение за нарушение обаче вече беше разглеждано и отхвърлено при разглеждането на второто основание. Наистина, както се установява от точки 39—42 по-горе, указанието, че жалбоподателят отговаря за сектор, който осигурява значителен източник на доходи за правителството на Иран, във връзка с разпоредбите на член 20, параграф 1 от Решение 2010/413 и член 23, параграф 2 от Регламент № 267/2012, му позволява да разбере, че ограничителните мерки са приложени спрямо него въз основа на критерия относно образуванията, подпомагащи правителството на Иран.
- 88 Поради това следва да се провери дали Съветът правилно приема, че жалбоподателят е подпомагал правителството на Иран.

- 89 В този контекст от съдебната практика се установява, че въпросният критерий визира присъщи на съответното лице или образувание дейности, които, макар и като такива да нямат никаква пряка или косвена връзка с разпространението на ядрено оръжие, все пак може да го благоприятстват, като осигуряват на правителството на Иран материални, финансови или логистични ресурси или средства, които му позволяват да продължава дейностите по ядрено разпространение. По този начин спорният критерий се отнася до онези форми на подпомагане, които поради количествената или качествената си значимост допринасят за продължаването на иранските ядрени дейности (вж. в този смисъл решение от 14 юли 2014 г. *National Iranian Oil Company/Съвет*, обжалвано, EU:T:2014:678, т. 119 и 120). Целта му е правителството на Иран да бъде лишено от източниците му на приходи, така че поради липса на достатъчно финансови ресурси да бъде принудено да прекрати изпълнението на програмата си за разпространение на ядрено оръжие (решение *National Iranian Oil Company/Съвет*, посочено по-горе, обжалвано, EU:T:2014:678, т. 140).
- 90 В случая от данните по делото се установява, че като министерство на правителството на Иран жалбоподателят участва в дейностите по износ на електроенергия, по-конкретно като получава плащаните от купувачите на изнасяната електроенергия суми. Стойността на този износ е 0,67 милиарда щатски долара (USD) между март 2009 г. и март 2010 г., 0,87 милиарда щатски долара между март 2010 г. и март 2011 г. и 1,1 милиарда щатски долара между март 2011 г. и март 2012 г.
- 91 С оглед на тези констатации следва да се приеме, че дейностите на жалбоподателя в областта износа на електроенергия са източник на доходи за иранското правителство и следователно го подпомагат чрез оказване на финансова подкрепа.
- 92 Жалбоподателят обаче възразява, че с оглед на неговите правомощия и тъй като доставя услугите си на иранския пазар на регламентирани цени, той е по-скоро нетен получател на средства от правителството, отколкото източник на значителни доходи за него. Той допълва в този контекст, че получените от износа на електроенергия доходи се използват по-специално за субсидиране на доставката на електроенергия на иранските граждани.
- 93 Фактът, че жалбоподателят доставя на загуба услуги от обществен интерес, не означава обаче, че дейностите му по износ на електроенергия не могат да се квалифицират като финансова подкрепа за правителството на Иран, нито че поради това не могат да обосноват приемането на засягащите го ограничителни мерки.
- 94 Наистина, дейностите на жалбоподателя, свързани с износа на електроенергия, са различни от другите му правомощия, тъй като не представляват услуга от обществен интерес, предоставяна на иранското население. При това положение не съществува неразривна връзка между всички дейности и правомощия на жалбоподателя, която да налага те да бъдат разгледани общо. Още повече че както се установява от данните по делото, получените от дейностите по износ на електроенергия финансови средства не са отредени за конкретно перо в бюджета.
- 95 Освен това ограничаването на квалификацията на образувание, оказващо финансова подкрепа на правителството на Иран, само до образуванията, чиито дейности като цяло са печеливши, би позволило да се заобиколи целта на въпросните ограничителни мерки и би се отразило на тяхната ефективност. Наистина, за да се избегне прилагането на тези мерки, би било достатъчно на всяко засегнато образувание наред с правомощията и дейностите, носещи печалба, да се възложат правомощия и дейности, които водят до сходна по размери загуба.
- 96 Освен това замразяването на финансовите средства на жалбоподателя, мотивирано от дейностите му по износ на електроенергия, отговаря на посочената по-горе в точка 89 цел правителството на Иран да бъде лишено от източниците му на приходи, и то независимо от факта, че другите дейности на жалбоподателя са губещи. Наистина, поради това замразяване

правителството на Иран, от което жалбоподателят е неразделна част, е лишено от възможността да се ползва от част от финансовите си средства, необходими за осъществяване на всичките му дейности, включително тези извън компетенциите на жалбоподателя и свързани с ядреното разпространение.

- 97 Поради това основният въпрос за преценката дали жалбоподателят оказва финансова подкрепа на правителството на Иран, не е дали като цяло той е на печалба, а дали дейностите му по износ на електроенергия са печеливши или не. Жалбоподателят обаче не оспорва, че тези дейности са печеливши.
- 98 При тези обстоятелства следва да се приеме, че жалбоподателят е подпомагал правителството на Иран чрез оказване на финансова подкрепа, въпреки че дейностите му като цяло евентуално са губещи. Освен това с оглед на обясненията в точка 90 по-горе въпросната подкрепа не може да се определи като пренебрежима, въпреки твърдението на жалбоподателя, че чрез нея се формира само минимална част от бюджета на правителството на Иран.
- 99 Следователно Съветът не е допуснал грешка, като е приел ограничителни мерки срещу жалбоподателя, тъй като той е образувание, което подпомага правителството на Иран.
- 100 Този извод не може да бъде оборен с твърдението на жалбоподателя, че Съветът не е обосновал надлежно възприетите по отношение на него мотиви.
- 101 В това отношение от направения по-горе в точки 89—99 преглед се установява, че жалбоподателят не оспорва основното фактическо обстоятелство, възприето по отношение на него от Съвета, а именно факта, че дейностите му са източник на финансови приходи, които са на разположение на правителството на Иран, а значението на това обстоятелство от гледна точка на приложения от Съвета правен критерий. Както се установява от цитираната по-горе в точка 85 съдебна практика обаче, при липсата на оспорване Съветът не е бил длъжен да представя доказателства за обосноваването на въпросното фактическо обстоятелство.
- 102 На последно място, жалбоподателят оспорва отговорността си за формирането на ядрената политика на Иран, обратно на това, което личи от доказателствата в преписката на Съвета.
- 103 В това отношение безспорно е вярно, че предложението от 19 септември 2012 т. и документът на Съвета от 17 януари 2013 г., наречен „Coreu PESC/0711/12 COR 1“, съдържащи се в неговата преписка, се отнасят до ролята на жалбоподателя в ядрената политика на Иран.
- 104 При все това, от една страна, с оглед на мотивите на обжалваните актове, следва да се отбележи, че доводът на жалбоподателя се отнася до обстоятелство, което не е взето предвид от Съвета при приемането им. Следователно този довод трябва да се отхвърли като неотнотим.
- 105 От друга страна, във всеки случай, от направения по-горе преглед се установява, че мотивът, изведен от факта, че жалбоподателят подпомага правителството на Иран, е обоснован. Като се вземе предвид, че само този мотив е достатъчен като основание за включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци, в съответствие с цитираната по-горе в точка 83 съдебна практика, неточността на други евентуални твърдения на Съвета не може да се отрази на законосъобразността на обжалваните актове.
- 106 Предвид всичко изложено по-горе първото основание трябва да се отхвърли.

По четвъртото основание, изведено от нарушение на основните права на жалбоподателя и на принципа на пропорционалност

- 107 Жалбоподателят твърди, че с приемането на ограничителните мерки спрямо него Съветът ограничил непропорционално основните му права, сред които са правото на собственост, правото да извършва стопанска дейност и правото на зачитане на доброто му име.
- 108 Той обяснява, първо, че ограничителните мерки спрямо него имат сериозни последици, по-специално тъй като се отразяват на упражняването на функциите му, от основно значение за здравето и благоденствието на иранския народ. Впрочем тези мерки не били нито необходими, нито пропорционални с оглед на постигането на целта да се попречи на ядреното разпространение и неговото финансиране, тъй като жалбоподателят не участвал в него. Наистина, подходът на Съвета обосновавал замразяването на финансовите средства на всяко министерство на правителството на Иран, независимо от връзките му с ядрената програма, което било явно непропорционално.
- 109 Второ, жалбоподателят счита, че ограничителните мерки спрямо него нарушават принципа на правна сигурност и на предвидимост. Наистина, според жалбоподателя, доколкото той не оказва финансова подкрепа на правителството на Иран, тези мерки се основават само на факта, че той е министерство на това правителство. При тези обстоятелства обаче жалбоподателят не разполагал с никакви средства, за да разбере как да постигне оттеглянето на тези мерки.
- 110 Трето, нарушаването на процесуалните права на жалбоподателя водело и до нарушение на принципа на пропорционалност.
- 111 Съветът оспорва обосноваването на доводите на жалбоподателя.
- 112 Във връзка с изложения в точка 110 по-горе довод в самото начало трябва да се отбележи, че както се установява в точки 30—78 по-горе, обжалваните актове не са опорочени от нарушение на процесуалните права на жалбоподателя, което да бъде основание за отмяната им. При тези обстоятелства, защитаваната от жалбоподателя теза, че нарушаването на процесуалните му права водело до нарушение на принципа на пропорционалност, също не може да доведе до отмяна на обжалваните актове.
- 113 Що се отнася до другите твърдения за нарушения, следва да се припомни, че по силата на принципа на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Съюза, законосъобразността на забраната на дадена икономическа дейност се подчинява на условието забранителните мерки да са подходящи и необходими за постигането на легитимните цели, преследвани от съответната правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели (вж. решение *Bank Melli Iran/Съвет*, точка 59 по-горе, EU:T:2013:397, т. 179 и цитираната съдебна практика).
- 114 От една страна, както вече беше припомнено по-горе, според съдебна практика обаче целта на замразяването на финансовите средства на образуванията, подпомагащи правителството на Иран, е да го лиши от източниците му на доходи, за да го принуди да преустанови развитието на ядрената си програма поради липса на достатъчно финансови средства (решение *National Iranian Oil Company/Съвет*, точка 89 по-горе, обжалвано, EU:T:2014:678, т. 140). Затова ограничителните мерки спрямо жалбоподателя отговарят на преследваната от Съвета цел, въпреки факта, че той не участва лично в ядреното разпространение.

- 115 От друга страна, макар жалбоподателят да твърди, че ограничителните мерки срещу него имат сериозни последици за него, по-конкретно що се отнася до волята на иранските дружества да си сътрудничат с него в областта на пречистването на водата и канализацията, той не подкрепя твърденията си с доказателства или конкретна информация.
- 116 Във всеки случай безспорно е вярно, че правата на жалбоподателя, едно от които е правото на собственост, са значително ограничени от разглежданите мерки, при положение че той не може именно нито да разполага с финансовите си средства, намиращи се на територията на Съюза или държани от негови граждани, нито да прехвърля финансовите си средства към Съюза освен по силата на специално разрешение.
- 117 От съдебната практика обаче следва, че основните права, на които се позовава жалбоподателят, не са абсолютни прерогативи и упражняването им може да се ограничава поради цели от обществен интерес, преследвани от Съюза. В този смисъл всяка ограничителна мярка от икономическо или финансово естество по дефиниция предполага последици, които засягат именно правото на собственост, като по този начин причинява вреди на лица, чиято отговорност за положението, довело до приемането на съответните мерки, не е доказана. Значимостта на преследваните със спорната правна уредба цели може да обоснове дори значителни отрицателни последици за някои оператори (в този смисъл вж. решение от 9 юли 2009 г., Melli Bank/Съвет, T-246/08 и T-332/08, Сб., EU:T:2009:266, т. 111 и цитираната съдебна практика).
- 118 В настоящия случай, като се вземе предвид първостепенното значение на запазването на мира и международната сигурност, причинените на жалбоподателя неудобства не са несъразмерни спрямо целения резултат. Това важи в още по-голяма степен, тъй като, от една страна, тези ограничения засягат само част от активите на жалбоподателя и от друга страна, в Решение 2010/413 и в Регламент № 267/2012 са предвидени някои изключения във връзка със замразяването на финансовите средства на образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки.
- 119 На последно място, следва да се отбележи, че доводът, изведен от твърдяно нарушение на принципите на правна сигурност и на предвидимост, се основава на грешна предпоставка. Наистина, както се установява при разглеждането на първото основание, ограничителните мерки не се прилагат спрямо жалбоподателя само защото той е министерство на правителството на Иран, а поради финансовата подкрепа, която той му оказва. При това положение доводът на жалбоподателя не може да се приеме.
- 120 С оглед на изложеното дотук четвъртото основание следва да се отхвърли, а поради това и жалбата следва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноски

- 121 По смисъла на член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на Съвета.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Министерството на енергетиката на Иран да заплати съдебните разноски.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 8 септември 2015 година.

Подписи